
Laugsbladet

Nr. 90

16. november 2020

Spillemandslauget Djursland-Mols

Meddelelser Til Medlemmerne – nr. 90, november 2020

I disse coronatider!

Her ved udgangen af 2020 kan vi se tilbage på et år i Lauget, der for det meste bærer præg af aflysninger på grund af smittefare med covid-19. Det har været de tilbagevendende arrangementer som legestuer, baller, spil til skovfesten i Gjerrild og spil i andre sammenhænge der er blevet aflyst, og desværre var der ingen alternative spillemuligheder. To gange har vi måtte aflyse et spillemandskursus med kort varsel fordi der pludselig kom skærpede omstændigheder og Laugs- og spilleaftner blev indskrænket fordi vi ikke måtte være på skolerne. Heldigvis lukkede skolerne op igen i oktober og vi kunne deltage som vi plejer indtil d.30. oktober hvor vi de næste 4 uger har måttet affinde os med kun at være 10 forsamlede.

Nu prøver vi at planlægge forårets program og håber på at smittefaren er i aftagende efter nytår.

Lauget vil gerne stå for et bal i Fannerup Forsamlingshus til marts 2021, hvis corona vil det.

Vi håber også på, at kunne spille til Vinterlegestuen i Gjerrild Friskole den 23. januar 2021 og legestuen i Ørum Forsamlingshus den 16. april 2021

Bestyrelsen

Formand	Karen Lindballe. Hornsleths Allé 17 B, 8500 Grenaa	6114 7767
Kasserer	Niels Holm Larsen, Ålsrodevej 105, 8500 Grenaa	8633 1132
Sekretær	Ester Larris. Moesbakken 25, 8410 Rønne	2921 4289
Medlem	Else Margrethe Molbech. Åbrovej 55, 8500 Grenaa	2140 2855
Medlem	Lene Jensen, Åbrinken 3, 8500 Grenaa	8632 0028
Suppleant	Walther Eriksen, Svampedamsvej 40, 8400 Ebeltoft	2567 7464

Spil dansk – Spil til jul – Spil til dans!

I uge 44 var der Spil dansk uge i Danmark og en lille flok fra Lauget plejer at tage ud og spille dansk folkemusik torsdag formiddag. Første sted er Ældrecentret Posthaven og derefter Grenaa Gymnasium. Herefter sluttes af på ”Nærheden” som er et beskyttet værksted.

På grund af fare for corona smittede ville Nærheden ikke have besøg af os i år. Siden kom der afbud fra Posthaven som især besøges af pensionister. Gymnasiet ville derimod gerne have vores besøg, men da fik nogle af os kolde fødder. Vi havde ikke lyst til at bevæge os ind i så stor en flok unge mennesker, for vi er jo selv i risikogruppen. Dvs. der blev ingen ”Spil dansk” fra Laugets side i år.

Der bliver heller ikke spillet til julemarked på Gl. Estrup. Bodil Jensen, afdelingsleder i driftsafdelingen på Gl. Estrup, ”Det grønne Museum” skrev til os: ”Desværre har vi måttet aflyse julemarkedet i år pga. Corona.

Vi vil i stedet holde lidt ”jul på landet” i weekenderne op mod jul. Pladsen er desværre ikke til, at der i år kan blive spillemandsmusik.

Julelegestuen i Fannerup må desværre opgives. Danserne i Fannerup, som vi plejer at arrangere legestuen med, er slet ikke gået i gang med at danse i dette efterår, og der er ikke plads nok i forsamlingshuset til at rumme det antal dansere, som vi ønsker der skal komme. Desværre! *KL.*

Kontingent tid

Så er der næsten gået endnu et år, og straks efter nytår vil jeg sende kontingentopkrævninger ud.

Vi besluttede på sidste generalforsamling at holde kontingentet uændret, så det for 2021 er fastsat ligesom i år, nemlig:

- Kontingent for alle medlemmer: 300 kr.
- Her ud over opkræves de medlemmer, som ønsker at deltage i torsdagsspilleaftnerne på Østre Skole et beløb på 105 kr., som går til Norddjurs Kommune for leje af spillelokalet.
- Kontingent for foreninger, som ønsker at støtte Lauget: 150 kr.

Også i år har nogen af spillemændene været på kurser.

Har I modtaget kursusbeviser i den forbindelse, så giv mig dem, når vi mødes, eller send dem til mig.

Jeg mener dog, at vi af administrative grunde skal undlade at ansøge om kommunalt tilskud til kurser, som har kostet mindre end 500 kr.

Niels.

Spillemandskursus i Grenaa

Der var tilmeldt 18 deltagere og alt var gjort klar en uge før d. 31. oktober. 14 noder var sendt ud sammen med en deltagerliste og Maren skrev:

Kære deltagere.

Jeg glæder mig til at møde jer og spille vestjysk musik med jer.

Jeg har valgt at vi skal arbejde med nogle Tinus melodier samt en del melodier fra bogen "Buestrøg og Bælgræk". Måske når vi en enkelt melodi fra Bornholm som jeg lige har "forelsket" mig i.

Gode hilsener Maren

Så kom der pludselig besked om, at vi kun måtte forsamles 10 personer ad gangen pga. corona, så gode råd var dyre. Vi valgte dog at aflyse kurset, da nogle af deltagerne havde været tilmeldt siden i foråret. Alle tilmeldte vil derfor få kursusbeløbet tilbagebetalt.

Vi giver nu ikke op så let, og der blev hurtigt aftalt en ny dato med Maren som skrev: "Alle gode gange tre... Så håber vi at det lykkes!" Gode hilsener Maren.

Den nye kursus dato er lørdag den 10. april og kurset vil blive slået op igen. *KL*

Legestuer og bal til foråret!

På grund af fare for smitte med covid-19 har Danselederne på Djursland endnu ikke taget stilling til, om de skal afholde den traditionelle legestue i Vivild fredag d. 26. februar.

Kun to folkedanseforeninger på Djursland, har været i gang med at danse her i efteråret. Så kom budet om, at vi kun måtte forsamles 10 personer, og så måtte de også lukke. De øvrige foreninger venter til efter nytår, eller har måske opgivet at danse i denne sæson.

Lempes restriktionerne efter nytår så vi må danse igen, vil jeg skrive om det i Laugsnyt nr. 12/20 eller 1/21. *KL*.

Lidt om musikinstrumenter!

Denne gang handler det om violiner. Niels har fundet denne artikel i en avis, om violinbyggerne Robert og Vincent Knudsen fra Bjerringbro. Det er interessant at vide noget mere om de instrumenter vi anvender til folkemusikken, så hvis du har lignende beskrivelser er du velkommen til at sende dem til mig. De vil så blive bragt i kommende Laugsblade. *KL*

Tredje generation af violinbyggere bliver de bedste

Tekst og foto: Liv Høybye Jeppesen

I et værksted i Bjerringbro udøves et århundredgammelt håndværk. Robert Knudsen og sønnen Vincent bygger violiner fra bunden. Det er et håndværk og en passion, der er gået i arv og som med Vincent Knudsen er nået til tredje og måske bedste generation af violinbyggere.

For fem år siden blev violinbygger Robert Knudsen ringet op af sin bror, der befandt sig et hemmeligt sted i Europa. ”Du skal lige høre klangen af det her træ”, sagde broderen gennem telefonen. Robert Knudsen lyttede. Hans hænder begyndte at ryste, for grantræets genlyd var ubeskrivelig. Forrygende. Og siden Robert Knudsen og hans søn Vincent Knudsen begyndte at bygge violiner med dæk fra disse flere hundrede år gamle graner, er deres violiner blevet sammenlignet med de fineste violiner fra Italien, der bliver solgt for flere millioner kroner stykket.

Far og søn nyder godt af hinandens færdigheder på værkstedet i Bjerringbro. Før 29-årige Vincent Knudsen blev uddannet violinbygger i Chicago, sad Robert Knudsen alene, og ensomheden var den største udfordring i faget som violinbygger.

Violiner er bygget af tre forskellige sorter af træ, fortæller 58-årige Robert Knudsen. Det er ahorn, ibenholt og gran. På gulvet i værkstedet ligger høvlspåner, og rummet er tørt og varmt, mens duften af træ blander sig med en skarp lugt af sprit fra den lak, Vincent Knudsen er ved at pensle på sin violin. Far og søn arbejder fra hjemmet i Bjerringbro, hvor værkstedet ligger centralt i den smukke murermestervilla. Stress og jag efterlader man uden for matriklen, siger Robert Knudsen med et smil. Vi er i det midtjyske, og violinbygning er ikke et håndværk, som man kan skynde sig med, uddyber han.

Det var Robert Knudsens far, som begyndte med at bygge violiner. Han stod i lære som tømrer og snedker hos sin far i Tinglev, og på den måde har arbejdet med træ løbet gennem mange generationer i familien Knudsen. En tysk naver fra Mittenwald, hvor der er bygget violiner siden midten af 1600-tallet, lærte Robert Knudsens far at bygge en violin fra bunden, og faderen fortsatte med at bygge violiner og reparere kontrabasser fra hele Skandinavien. Robert Knudsen selv mente, at han skulle være klassisk guitarist. Han var født ind i den klassiske musiks verden. Helt bogstaveligt til lyden af Bachs dobbeltkoncert for to violiner, som den nervøse barnefader spillede på grammofonen i stuen ved siden af soveværelset i Agerbæk, hvor Robert Knudsen blev født. På musikkonservatoriet var de af en anden opfattelse, og Robert Knudsen gik i lære som violinbygger hos sin far. Sønnen Vincent Knudsen bliver dermed tredje generation af violinbyggere i familien Knudsen.

”Vincent er allerede lige så god til at bygge violiner som mig”, konstaterer Robert Knudsen. ”Der er en af mine kunder, der driller mig med, at tredje generation altid er den bedste”, fortsætter han. 29-årige Vincent Knudsen løfter hovedet fra arbejdet med at patinere en violin og supplerer: ”Ja, sådan er det. I Amati- og Guarneri-familierne var det også tredje generation, der blev de bedste”, siger han i en kærlig tone.

Amati og Guarneri er sammen med Stradivarius italienske slægtsnavne, man kender inden for violinbyggerfaget. Ligesom man ved, at den italienske by Cremona er alle violiners moder, og at det i

den verden er godt at have papir på sine færdigheder som violinbygger. Derfor har Vincent Knudsen ikke stået i lære som sin far og farfar før ham, men gået tre år på violinbygger-skole i Chicago.

”Det er et særligt miljø, og det certifikat gør en verden til forskel for Vincent. På sin vis kan jeg godt forstå det. Vores violiner koster omkring 75.000 kroner, og så vil man godt vide, at der er styr på håndværket”, siger Robert Knudsen. ”Vincent er bedre stillet, både fordi han har mig og mit navn, og fordi han har papir på sin uddannelse.

De første år som violinbygger var jeg noget hulkindet”, fortsætter han og klapper sig på kinderne.

Robert Knudsens første værksted var i hans søsters kælder i Hillerød. Hun er klassisk barokviolinist, og Robert Knudsen var kompromisløst indstillet på at bygge violiner fra bunden. Det var en svær branche at komme ind i, især i hovedstadsområdet, hvor konkurrencen blandt violinbyggerne var større.

Gennem sin søster, der var musiklærer på Hørsholm Musikskole, blev Robert Knudsen engageret til at bygge børneinstrumenter. Det var ikke med hans gode vilje, for drømmen var at bygge strygere til symfoniorkestre, men børneinstrumenterne skulle vise sig at blive hans vej ind i en svær instrumentbygger-verden. ”Flere kaldte mine børneinstrumenter for nogle af de bedste i verden, og det hjalp med at lukke op til hele musikskolemiljøet. De dygtige elever fik nu anbefalet mine instrumenter, og jeg fik efterhånden mere at lave”, fortæller Robert Knudsen, der nu har bygget over 418 instrumenter, som spiller over det meste af verden. De seneste 29 år fra værkstedet i Bjerringbro. Siden Vincent Knudsen var 12 år, har han haft sin gang i værkstedet. Og da han startede på violinbygger-skolen i Chicago, havde han allerede bygget 10 violiner.

De to violinbyggere tænker meget forskelligt, siger Robert Knudsen, hvis yndlingstidspunkt i byggeprocessen er lakeringen. Her oplever han den største kunstneriske frihed og en stor tilfredshed i at få en ny violin til at se autentisk gammel ud. Vincent har det helt anderledes. ”Jeg kan bedst lide alt andet end lakering. Jeg kan lide håndværket. At det skal være på en bestemt måde. Hvor elementerne har en fast ramme”, siger Vincent Knudsen.

”Vi bliver bare bedre af at være så forskellige. Og der er en sund konkurrence imellem os. Men det vigtigste for os begge er klangen”, fortsætter Robert Knudsen og tager en af sønnens violiner frem: ”Da den var færdig, var det den bedste violin, der er bygget her på værkstedet. Men nu har jeg bygget én, der er lige så god. Den har andre karakterer, men kvalitetene er lige høje. Vi kommer nok aldrig til at blive enige om, hvem der er bedst”, siger violinbyggeren. ”Det er utrolig dejligt for mig at have Vincent her. Det sætter jeg stor pris på. Den største hurdle for mig har været, at jeg har arbejdet alene. Det har været ensomt”.

Solen står ind gennem værkstedets vinduer og oplyser det pågående arbejde med violinerne. Vincents notoriske bare tæer samler høvlspåner op på vejen ud i haven, hvor 14 kubikmeter lagret grantræ hviler og venter på at blive til violiner og andre strygere. ”Jeg drømmer om at bygge de bedste instrumenter, der nogensinde er blevet bygget. Sagt med god midtjysk beskedenhed altså”, siger Vincent Knudsen

”Der er nok træ til vores begges levetid”, siger Robert Knudsen. Han kan stadig næsten ikke tro sit held med at få fingrene i de unikke graner.

”Ja, og der er også til en eventuel fjerde generation”, konstaterer Vincent Knudsen.

Kalenderen.

Januar

- Torsdag den 14. Sammenspilsaften med spil i tilpasset tempo v. Karen Lindballe
Torsdag den 23. Gjerrild Folkedansere holder Vinterlegestue. Spillemand er velkomne
Torsdag den 28. Laugsaften i Grenaa. Instruktør: Ove Andersen

Februar

- Torsdag den 11. Sammenspilsaften med spil i tilpasset tempo v. Karen Lindballe
Torsdag den 25. Laugsaften i Grenaa. Instruktør: Ove Andersen
Fredag den 26. Spil til Danseledernes legestue i Vivild - *måske*
Lørdag den 27. Store spilledag i Viborg

Marts

- Torsdag den 11. Sammenspilsaften med spil i tilpasset tempo v. Karen Lindballe
Fredag den XX. Laugets eget spillemandsbal i Fannerup Forsamlingshus
Torsdag den 25. Laugsaften i Grenaa. Instruktør: Ove Andersen

April

- Torsdag den 8. Sammenspilsaften med spil i tilpasset tempo v. Karen Lindballe
Lørdag den 10. Spillemandskursus i Grenaa. Instruktør: Maren Hallberg-Larsen
Fredag d. 16. Ørum Folkedansere afholder Legestue. Spillemand er velkomne
Torsdag den 22. Laugsaften i Grenaa Instruktører: Kjeld Nørgaard og Hanne Eriksen

Maj

- Torsdag d. 6. Laugets sommerdans i Grenaa i samarbejde med DGI Østjylland
Torsdag den 27. Laugsaften i Grenaa. Instruktører: Kjeld Nørgaard og Hanne Eriksen
Lørdag d. 29. Store spilledag. Koncert i Viborg

Juni

- Torsdag den ? Sommerafslutning

